

Poglavlje 9

Brak - svadba

Jednog vrućeg ljetnog dana, Katarina je s velikim veseljem pristupila Ivanu i šaptom mu saopćila radosnu vijest. Ivan je morao nekoliko puta progutati "knedlu", ali onda je reagirao s odobravajućom smirenošću, čak je uhvatio zaručnicu oko struka, te su zajedno poskakivali od sreće.

Niz pitanja se pojavilo: Kome ćemo prvo reći, tvojim ili mojim roditeljima, ili možda prijateljima; kako ćemo nazvati naše malo "šušlje"; kako ćemo provesti vrijeme do vjenčanja; gdje će se ono održati; hoćemo li se vjenčati odmah nakon žetve, kada je završena; jesmo li zapravo dovoljno zreli za takvu "vječnu" odluku?

Katarina se prvo obratila svojoj majci, dok je Ivan rekao ocu, jer je ovaj s birovom trebao dogovoriti organizaciju vjenčanja. Majke su se brinule o svadbenom stolu, a očevi o vinu.

Na pinkovačkom hataru bilo je malo uzgoja vina, zapravo samo ondje gdje su pronađeni keltski novci. Godine 1927. poljoprivrednik Luka Radaković pronašao je to spomenuto blago dok je obrađivao zemlju.

Danas su novci u Zemaljskom muzeju u Željeznu, a jedan komad smjela je zadržati unuka Luke Radakovića. U određenim prilikama rođakinja spomenutog poljoprivrednika (gospođa Matilda Schwarz) spremna je pokazati novac.

Vraćamo se opet na vino. Obje su obitelji imale svoje vinograde izvan Pinkovca. Familija Hajszan na brdima Čenče i Svetog Mihalja, a obitelj Jandrišić također na obroncima Čenče i u Novoj Gori.

Vjenčanje je konačno održano nakon što je žetva bila obavljena, a bilo je pravo i veliko slavlje o kojem se dugo govorilo u selu. Šteta što djedovi i bake nisu mogli biti prisutni! Jesu li još živi?

